

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 139

Ediția în limba română

Legislație

Anul 61

5 iunie 2018

Cuprins

I *Acte legislative*

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării** 1

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/823 al Comisiei din 4 iunie 2018 de încheiere a reexaminării intermediare parțiale a măsurilor compensatorii aplicabile importurilor de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Republica Turcia** 14

DECIZII

- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/824 a Comisiei din 4 iunie 2018 de încheiere a procedurilor antidumping privind importurile de ferosiliciu originar din Egipt și Ucraina** 25

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/822 A CONSILIULUI

din 25 mai 2018

de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Pentru a permite luarea de noi inițiative în domeniul transparenței fiscale la nivelul Uniunii, Directiva 2011/16/UE a Consiliului ⁽³⁾ a fost modificată în mai multe rânduri în ultimii câțiva ani. În acest context, Directiva 2014/107/UE a Consiliului ⁽⁴⁾ a introdus standardul comun de raportare (SCR) pentru informațiile cu privire la conturile financiare din cadrul Uniunii, elaborat de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). SCR prevede schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de nerezidenții fiscali și stabilește un cadru pentru respectivul schimb de informații la nivel mondial. Directiva 2011/16/UE a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului ⁽⁵⁾, care prevedea schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră, și prin Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului ⁽⁶⁾, care prevedea schimbul automat obligatoriu de informații între autoritățile fiscale privind raportarea de către întreprinderile multinaționale pentru fiecare țară. Având în vedere utilitatea pentru autoritățile fiscale a informațiilor care au ca scop combaterea spălării banilor, Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului ⁽⁷⁾ a impus statelor membre obligația de a oferi autorităților fiscale acces la procedurile de precauție privind clientela

⁽¹⁾ Avizul din 1 martie 2018 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 18 ianuarie 2018 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 332, 18.12.2015, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor (JO L 342, 16.12.2016, p. 1).

aplicate de instituțiile financiare în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Cu toate că Directiva 2011/16/UE a fost modificată de mai multe ori în scopul îmbunătățirii mijloacelor pe care le pot folosi autoritățile fiscale pentru a reacționa la planificarea fiscală agresivă, există în continuare o nevoie de consolidare a anumitor aspecte specifice privind transparența din cadrul de impozitare existent.

- (2) Statelor membre le este din ce în ce mai greu să își protejeze bazele fiscale naționale împotriva eroziunii, pe măsură ce structurile de planificare fiscală au evoluat într-unele foarte sofisticate și profită deseori de mobilitatea sporită atât a capitalului, cât și a persoanelor în cadrul pieței interne. Aceste structuri constau de obicei în modalități care sunt dezvoltate la nivelul mai multor jurisdicții și permit transferarea profiturilor impozabile către regimuri fiscale mai favorabile sau au efectul de a reduce cuantumul global al impozitelor care trebuie plătite de contribuabil. Ca urmare, statele membre se confruntă deseori cu reduceri considerabile ale veniturilor lor fiscale, ceea ce le împiedică să aplice politici fiscale favorabile creșterii economice. Prin urmare, este esențial ca autoritățile fiscale ale statelor membre să obțină informații cuprinzătoare și relevante cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă. Aceste informații ar permite autorităților respective să poată reacționa cu promptitudine împotriva practicilor fiscale dăunătoare și să elimine lacunele prin adoptarea de acte legislative sau prin efectuarea de evaluări adecvate ale riscurilor și de controale fiscale. Cu toate acestea, faptul că autoritățile fiscale nu reacționează la o modalitate care face obiectul raportării nu ar trebui să implice acceptarea valabilității sau a tratamentului fiscal ale respectivei modalități.
- (3) Având în vedere că majoritatea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă traversează mai multe jurisdicții, comunicarea de informații cu privire la aceste modalități ar duce la rezultate pozitive suplimentare dacă informațiile respective ar fi de asemenea împărtășite între statele membre. În special, schimbul automat de informații între autoritățile fiscale este esențial pentru a pune la dispoziția acestor autorități informațiile care le sunt necesare pentru a putea lua măsuri în cazul în care observă practici fiscale agresive.
- (4) Recunoscând modul în care un cadru transparent pentru dezvoltarea activității economice ar putea contribui la combaterea evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale pe piața internă, Comisia a fost invitată să se angajeze în inițiative privind comunicarea obligatorie a informațiilor referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă, în concordanță cu Acțiunea 12 a Proiectului OCDE privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferurilor profiturilor (BEPS). În acest context, Parlamentul European a solicitat măsuri mai stricte împotriva intermediarilor care participă la modalități care pot conduce la evitarea obligațiilor fiscale și la evaziune fiscală. De asemenea, este important să se ia act de faptul că, în „Declarația G7 din 13 mai 2017 de la Bari privind combaterea infracțiunilor fiscale și a altor fluxuri financiare ilicite”, OCDE a fost invitată să înceapă discuțiile cu privire la posibile metode de abordare a modalităților concepute pentru eludarea raportării în temeiul SCR sau menite să îi pună pe beneficiarii efectivi la adăpostul unor structuri netransparente, ținând seama, de asemenea, de normele-model privind informarea obligatorie inspirate de abordarea adoptată pentru modalitățile de evitare prezentate în raportul referitor la Acțiunea 12 privind BEPS.
- (5) Este necesar să se reamintească modul în care anumiți intermediari financiari și alți furnizori de servicii de consiliere fiscală par să își fi ajutat în mod activ clienții să ascundă banii offshore. Mai mult, cu toate că SCR introdus prin Directiva 2014/107/UE reprezintă un important pas înainte în crearea unui cadru transparent de impozitare în Uniune, cel puțin în ceea ce privește informațiile referitoare la conturile financiare, acesta poate fi în continuare îmbunătățit.
- (6) Raportarea informațiilor referitoare la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă poate contribui în mod eficace la eforturile de creare a unui mediu de fiscalitate echitabilă în cadrul pieței interne. În acest context, a impune intermediarilor obligația de a informa autoritățile fiscale cu privire la anumite modalități transfrontaliere care ar putea fi utilizate în scopul planificării fiscale agresive ar constitui un pas în direcția cea bună. Pentru a dezvolta o politică mai cuprinzătoare, ar fi de asemenea necesar ca un al doilea pas, după raportarea informațiilor, să fie împărtășirea de către autoritățile fiscale a acestor informații omologilor lor din alte state membre. Aceste mecanisme ar trebui să sporească și eficacitatea SCR. În plus, ar fi esențial să se acorde acces Comisiei la un volum suficient de informații care să îi permită acestuia să monitorizeze buna funcționare a prezentei directive. Accesul Comisiei la informații nu exonerează un stat membru de obligația de a notifica toate ajutoarele de stat Comisiei.
- (7) Se recunoaște faptul că raportarea informațiilor referitoare la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă ar avea mai multe șanse de a-și atinge efectul disuasiv dorit dacă informațiile relevante ar ajunge de timpuriu la autoritățile fiscale, cu alte cuvinte înainte ca modalitățile respective să fie efectiv implementate. Pentru a facilita activitatea administrațiilor statelor membre, schimbul automat ulterior de informații referitoare la aceste modalități ar putea avea loc trimestrial.

(1) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (8) Pentru a asigura buna funcționare a pieței și pentru a preveni apariția de lacune în cadrul normativ propus, obligația de raportare ar trebui impusă tuturor actorilor care sunt implicați de obicei în conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea implementării unei tranzacții transfrontaliere care face obiectul raportării sau a unei serii de astfel de tranzacții, precum și asupra celor care oferă asistență sau consiliere. De asemenea, nu ar trebui pierdut din vedere faptul că, în anumite cazuri, obligația de raportare nu ar putea fi impusă unui intermediar din cauza unui privilegiu profesional legal sau în cazul în care nu există niciun intermediar deoarece, de exemplu, contribuabilul concepe și implementează singur o schemă. Așadar, ar fi esențial ca, în astfel de circumstanțe, autoritățile fiscale să nu piardă posibilitatea de a primi informații cu privire la modalitățile fiscale care este posibil să fie legate de planificarea fiscală agresivă. Prin urmare, ar fi necesar ca, în aceste cazuri, obligația de raportare să fie transferată asupra contribuabilului care beneficiază de modalitatea respectivă.
- (9) Modalitățile de planificare fiscală agresivă au evoluat de-a lungul anilor pentru a deveni mult mai complexe și sunt întotdeauna supuse unor modificări și adaptări constante ca reacție la contramăsurile defensive luate de autoritățile fiscale. Având în vedere cele de mai sus, ar fi mai eficace să se încerce captarea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă prin compilarea unei liste cu acele caracteristici și elemente ale tranzacțiilor care prezintă un puternic indiciu de evitare a obligațiilor fiscale sau de abuz fiscal, mai degrabă decât să se definească conceptul de planificare fiscală agresivă. Aceste indicii sunt denumite „semne distinctive”.
- (10) Dat fiind că obiectivul principal al prezentei directive privind raportarea modalităților transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă ar trebui să se concentreze pe asigurarea bunei funcționări a pieței interne, este esențial să nu se reglementeze la nivelul Uniunii mai mult decât este necesar pentru a atinge obiectivele avute în vedere. De aceea, ar fi necesar ca orice norme comune privind raportarea să fie limitate la situațiile transfrontaliere, și anume la situațiile în care sunt implicate fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță. În asemenea circumstanțe, din cauza impactului potențial asupra funcționării pieței interne, se justifică necesitatea de a adopta un set comun de norme, în loc de a lăsa statelor membre sarcina de a aborda această chestiune. Un stat membru ar putea adopta măsuri suplimentare de raportare la nivel național de natură similară, însă informațiile colectate în plus față de ceea ce este raportabil în conformitate cu prezenta directivă nu ar trebui comunicate în mod automat către autoritățile competente din celelalte state membre. Informațiile respective ar putea face obiectul unui schimb de informații la cerere sau spontan, în conformitate cu normele aplicabile.
- (11) Având în vedere că modalitățile care fac obiectul raportării ar trebui să aibă o dimensiune transfrontalieră, ar fi important ca informațiile relevante să fie împărtășite și autorităților fiscale din alte state membre, pentru a asigura eficacitatea maximă a prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă. Mecanismul pentru schimbul de informații în contextul deciziilor fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și al acordurilor prealabile privind prețul de transfer ar trebui utilizat și pentru a permite schimbul automat obligatoriu de informații care fac obiectul raportării cu privire la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă între autoritățile fiscale din Uniune.
- (12) Pentru a facilita schimbul automat de informații și a spori utilizarea eficientă a resurselor, schimburile de informații ar trebui să fie realizate prin intermediul rețelei comune de comunicații (CCN) dezvoltate de Uniune. În acest context, informațiile ar fi înregistrate într-un registru central securizat privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. De asemenea, statele membre ar trebui să implementeze o serie de modalități practice, între care măsuri de standardizare a comunicării tuturor informațiilor necesare prin elaborarea unui formular standard. Aceasta ar trebui să presupună, de asemenea, specificarea cerințelor lingvistice pentru schimbul de informații avut în vedere și actualizarea în mod corespunzător a CCN.
- (13) Pentru a reduce la minimum costurile și sarcinile administrative atât pentru autoritățile fiscale, cât și pentru intermediari, și pentru a asigura eficacitatea prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă, domeniul de aplicare al schimbului automat de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării în interiorul Uniunii ar trebui să fie în concordanță cu evoluțiile pe plan internațional. Ar trebui introdus un semn distinctiv specific în vederea combaterii modalităților concepute pentru a eluda obligațiile de raportare care implică schimburi automate de informații. Din punctul de vedere al acestui semn distinctiv, acordurile referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare în temeiul SCR ar trebui tratate ca fiind echivalente cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 8 alineatul (3a) din Directiva 2014/107/UE și în anexa I la respectiva directivă. În cadrul punerii în aplicare a părților prezentei directive care vizează modalitățile de evitare a SCR și acordurile care implică persoane juridice sau construcții juridice sau orice alte structuri similare, statele membre ar putea utiliza activitatea OCDE și, mai precis, normele sale model privind informarea obligatorie în scopul de a aborda modalitățile de evitare a Standardului comun de raportare și structurile offshore opace, precum și comentariul aferent, drept sursă de ilustrare sau de interpretare, pentru a asigura coerența aplicării în toate statele membre în măsura în care aceste texte sunt aliniate la dispozițiile de drept al Uniunii.

- (14) Deși impozitarea directă rămâne în sfera de competență a statelor membre, este oportun să se facă trimitere la o rată a impozitului pe profit egală cu zero sau aproape egală cu zero, exclusiv în scopul de a se defini în mod clar domeniul de aplicare al semnului distinctiv care acoperă modalități care implică tranzacții transfrontaliere, care ar trebui să fie raportate în temeiul Directivei 2011/16/UE de către intermediari sau, după caz, de către contribuabili și în privința cărora autoritățile competente ar trebui să facă schimb de informații în mod automat. În plus, este necesar să se amintească faptul că modalitățile transfrontaliere care implică o planificare fiscală agresivă și care au ca scop principal sau printre scopurile principale obținerea unui avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dreptului fiscal aplicabil se supun normei generale antiabuz, astfel cum se prevede la articolul 6 din Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾.
- (15) Pentru a îmbunătăți perspectivele de eficacitate ale prezentei directive, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni pentru încălcarea normelor naționale de punere în aplicare a prezentei directive. Respectivul sancțiuni ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive.
- (16) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, în special pentru schimbul automat de informații între autoritățile fiscale, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare pentru a adopta un formular standard cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic. Din același motiv, Comisiei ar trebui să îi fie conferite, de asemenea, competențe de executare pentru a adopta măsurile practice necesare pentru actualizarea registrului central privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (17) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive trebuie să fie în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (18) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (19) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin descurajarea utilizării de modalități transfrontaliere de planificare fiscală agresivă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, datorită faptului că vizează scheme care sunt dezvoltate pentru a putea profita de deficiențe ale pieței care provin din interacțiunea dintre norme fiscale naționale disparate, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv, în special având în vedere faptul că este limitată la modalitățile transfrontaliere care implică mai mult de un stat membru sau un stat membru și o țară terță.
- (20) Prin urmare, Directiva 2011/16/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2011/16/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 9 se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a, 8aa și 8ab, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;”;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

(ii) la primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă în afara articolului 8 alineatele (1) și (3a) și a articolelor 8a, 8aa și 8ab, comunicarea sistematică de informații predefinite prevăzută la literele (a) și (b) de la prezentul punct.”;

(iii) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul articolului 8 alineatele (3a) și (7a), al articolului 21 alineatul (2), al articolului 25 alineatele (2) și (3) și al anexei IV, cuvintele cu inițială majusculă au înțelesul corespunzător definițiilor prevăzute în anexa I.”;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„18. «modalitate transfrontalieră» înseamnă o modalitate care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

- (a) nu toți participanții la modalitate sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;
- (b) unul sau mai mulți participanți la modalitate au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;
- (c) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate economică în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar modalitatea constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;
- (d) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau fără a institui un sediu permanent în acea jurisdicție;
- (e) o astfel de modalitate are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau a identificării beneficiarilor reali.

În sensul punctelor 18-25 din prezentul articol, al articolului 8ab și al anexei IV, o modalitate include de asemenea o serie de modalități. O modalitate poate cuprinde mai multe etape sau părți;

19. «modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării» înseamnă orice modalitate transfrontalieră care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa IV;
20. «semn distinctiv» înseamnă o caracteristică sau o însușire a unei modalități transfrontaliere care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este menționată în anexa IV;
21. «intermediar» înseamnă orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării.

De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării. Orice persoană are dreptul să furnizeze dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele și circumstanțele relevante, la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții suplimentare:

- (a) să fie rezidentă în scopuri fiscale într-un stat membru;
 - (b) să aibă un sediu permanent într-un stat membru prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză;
 - (c) să fie constituită într-un stat membru sau să fie reglementată de legislația unui stat membru;
 - (d) să fie înregistrată într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță într-un stat membru;
22. «contribuabil relevant» înseamnă orice persoană căreia i se pune la dispoziție o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unei astfel de modalități;

23. în sensul articolului 8ab, «întreprindere asociată» înseamnă o persoană care este legată de altă persoană cel puțin în unul din următoarele moduri:
- (a) o persoană participă la gestionarea unei alte persoane prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celeilalte persoane;
 - (b) o persoană participă la controlul asupra unei alte persoane printr-o participație care depășește 25 % din drepturile de vot;
 - (c) o persoană participă la capitalul unei alte persoane printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 25 % din capital;
 - (d) o persoană are dreptul să primească 25 % sau mai mult din profitul unei alte persoane.

Dacă mai multe persoane participă, astfel cum se menționează la literele (a)-(d), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul aceleiași persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

Dacă aceleași persoane participă, astfel cum se menționează la literele (a)-(d), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul mai multor persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

În sensul prezentului punct, o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații la toate drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului a entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea cerințelor de la litera (c) se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană care deține mai mult de 50 % din drepturile de vot deține 100 % din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați o singură persoană;

24. «modalitate comercializabilă» înseamnă o modalitate transfrontalieră care este proiectată, comercializată, pregătită pentru implementare sau pusă la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acesteia;
25. «modalitate ad-hoc» înseamnă orice modalitate transfrontalieră care nu este o modalitate comercializabilă.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8ab

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să depună la autoritățile competente informațiile aflate la cunoștința, în posesia sau sub controlul lor cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, în termen de 30 de zile începând:

- (a) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pusă la dispoziție în vederea implementării; sau
- (b) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pregătită pentru implementare; sau
- (c) din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare a modalității transfrontaliere care face obiectul raportării,

oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În pofida primului paragraf, intermediarii menționați la articolul 3 punctul 21 al doilea paragraf au, de asemenea, obligația de a depune informații în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere, în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

(2) În cazul modalităților comercializabile, statele membre iau măsurile necesare pentru a impune intermediarului să întocmească un raport periodic, la fiecare trei luni, prin care să furnizeze o variantă actualizată care să conțină noile informații care fac obiectul raportării, menționate la punctul 14 literele (a), (d), (g) și (h), care au devenit disponibile de la depunerea ultimului raport.

(3) În cazul în care intermediarul are răspunderea de a depune informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai în statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) statul membru în care intermediarul își are rezidența fiscală;

- (b) statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin intermediul căruia sunt furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză;
- (c) statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat;
- (d) statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță.

(4) În cazul în care, în temeiul alineatului (3), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este exonerat de depunerea informațiilor dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.

(5) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a da intermediarilor dreptul la o derogare de la depunerea informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în cazul în care obligația de raportare ar încălca privilegiul profesional legal în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv. În aceste circumstanțe, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să notifice fără întârziere oricărui alt intermediar sau, dacă nu există un alt intermediar, contribuabilului relevant obligațiile de raportare care îi revin în temeiul alineatului (6).

Intermediarii nu pot beneficia de o derogare în temeiul primului paragraf decât în măsura în care își desfășoară activitatea în limitele legilor naționale relevante care le definesc profesia.

(6) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care nu există niciun intermediar sau în care intermediarul informează contribuabilul relevant sau un alt intermediar cu privire la aplicarea unei derogări în temeiul alineatului (5), obligația de depunere a informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării revine celui alt intermediar informat sau, dacă acesta nu există, contribuabilului relevant.

(7) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare depune informațiile în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării este pusă la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării sau este pregătită pentru implementarea de către contribuabilul relevant sau din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare legat de contribuabilul relevant, oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de a depune informații privind modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) statul membru în care contribuabilul relevant își are rezidența fiscală;
- (b) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de modalitatea în cauză;
- (c) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru;
- (d) statul membru în care contribuabilul relevant desfășoară o activitate, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru.

(8) În cazul în care, în temeiul alineatului (7), există o obligație de raportare multiplă, contribuabilul relevant este exonerat de depunerea informațiilor dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.

(9) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de depunere a informațiilor cu privire la modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în aceeași modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării.

Un intermediar este exonerat de depunerea informațiilor numai dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (14) au fost depuse deja de un alt intermediar.

(10) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant și în cazul în care există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care depune informațiile în conformitate cu alineatul (6) să fie cel care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (a) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării;
- (b) contribuabilul relevant care gestionează implementarea modalității.

Orice contribuabil relevant este exonerat de depunerea informațiilor numai dacă deține dovada, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (14) au fost depuse deja de un alt contribuabil relevant.

(11) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a impune fiecărui contribuabil relevant depune la autoritatea fiscală informațiile cu privire la utilizarea modalității transfrontaliere raportabile care face obiectul raportării în fiecare an în care aceasta a fost utilizată.

(12) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a le impune intermediarilor și contribuabililor relevanți să depună informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării a căror primă etapă a fost implementată între data intrării în vigoare și data aplicării prezentei directive. Intermediarii și contribuabilii relevanți, după caz, depun informațiile cu privire la respectivele modalități transfrontaliere care fac obiectul raportării până la 31 august 2020.

(13) Autoritatea competentă a unui stat membru în care au fost depuse informațiile în conformitate cu alineatele (1)-(12) din prezentul articol comunică, prin intermediul unui schimb automat, informațiile precizate la alineatul (14) din prezentul articol către autoritățile competente din toate celelalte state membre, în conformitate cu modalitățile practice adoptate în temeiul articolului 21.

(14) Informațiile care trebuie comunicate de autoritatea competentă a unui stat membru în temeiul alineatului (13) includ, după caz, următoarele:

- (a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor relevanți, inclusiv numele, data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice), reședința fiscală, NIF ale acestora, și, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;
- (b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa IV care determină ca modalitatea transfrontalieră să facă obiectul raportării;
- (c) un rezumat al conținutului modalității transfrontaliere care face obiectul raportării, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscută de obicei, dacă aceasta există, și o descriere generală a modalităților sau activităților economice relevante, fără a duce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial ori a unor informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicilor publice;
- (d) data la care s-a desfășurat sau la care se va desfășura prima etapă a implementării modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;
- (e) detalii privind dispozițiile naționale care constituie baza modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;
- (f) valoarea modalității transfrontaliere care face obiectul raportării;
- (g) identificarea statului membru al contribuabilului (contribuabililor) relevant (relevanți) și a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării;
- (h) identificarea oricărei alte persoane din statul membru care este probabil să fie afectată de modalitatea transfrontalieră care face obiectul raportării, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană.

(15) Faptul că o administrație fiscală nu reacționează la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării nu implică acceptarea valabilității sau a tratamentului fiscal ale respectivei modalități.

(16) Pentru a facilita schimbul de informații menționat la alineatul (13) din prezentul articol, Comisia adoptă modalitățile practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (14) din prezentul articol, în cadrul procedurii de stabilire a formularului standard menționat la articolul 20 alineatul (5).

(17) Comisia nu are acces la informațiile menționate la alineatul (14) literele (a), (c) și (h).

(18) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost depuse informațiile. Primele informații se comunică până la 31 octombrie 2020.”

3. La articolul 20, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia adoptă formulare standard, inclusiv regimul lingvistic, în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2), în următoarele cazuri:

- (a) pentru schimbul automat de informații privind deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer, în conformitate cu articolul 8a, înainte de 1 ianuarie 2017;
- (b) pentru schimbul automat de informații privind modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, în conformitate cu articolul 8ab, înainte de 30 iunie 2019.

Aceste formulare standard nu conțin mai mult decât componentele pentru schimbul de informații enumerate la articolul 8a alineatul (6) și la articolul 8ab alineatul (14) și alte câmpuri conexe care sunt legate de aceste componente și care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor respective ale articolelor 8a și 8ab.

Regimul lingvistic menționat la primul paragraf nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolele 8a și 8ab în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic respectiv să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii.”

4. La articolul 21, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Până la 31 decembrie 2017, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8a alineatele (1) și (2) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Până la 31 decembrie 2019, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8ab alineatele (13), (14) și (16) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la informațiile înregistrate în respectivul registru. Comisia are, la rândul ei, acces la informațiile înregistrate în respectivul registru, dar în limitele prevăzute la articolul 8a alineatul (8) și la articolul 8ab alineatul (17). Modalitățile practice necesare sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).

Până când respectivul registru central securizat devine operațional, schimbul automat menționat la articolul 8a alineatele (1) și (2) și la articolul 8ab alineatele (13), (14) și (16) se realizează în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu modalitățile practice aplicabile.”

5. La articolul 23, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a, 8aa și 8ab, precum și rezultatele practice obținute. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formularul și condițiile de comunicare a evaluării anuale respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”

6. Articolul 25a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25a

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și în ceea ce privește articolele 8aa și 8ab și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.”

7. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Raportare

(1) La fiecare cinci ani după data de 1 ianuarie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive.

(2) La fiecare doi ani după data de 1 iulie 2020, statele membre și Comisia evaluează relevanța anexei IV, iar Comisia prezintă un raport Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

8. Se adaugă anexa IV, al cărei text figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2019, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând de la 1 iulie 2020.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 25 mai 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
V. GORANOV

ANEXĂ

„ANEXA IV

SEMNE DISTINCTIVE

Partea I. Testul beneficiului principal

Semnele distinctive generice din categoria A și semnele distinctive specifice din categoria B și din categoria C punctul 1 litera (b) punctul (i) și literele (c) și (d) pot fi luate în considerare numai în cazul în care trec «testul beneficiului principal».

Testul respectiv se consideră a fi trecut dacă se poate stabili faptul că beneficiul principal sau unul dintre beneficiile principale pe care o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să le obțină de pe urma unei modalități, ținând seama de toți factorii și toate circumstanțele relevante, este obținerea unui avantaj fiscal.

În contextul semnului distinctiv de la categoria C punctul 1, prezența condițiilor enunțate la categoria C punctul 1 litera (b) punctul (i), litera (c) sau litera (d), necoroborată cu alte elemente, nu poate constitui un motiv pentru a concluziona că o modalitate trece testul beneficiului principal.

Partea II. Categoriile de semne distinctive

A. Semne distinctive generice legate de testul beneficiului principal

1. O modalitate în cazul căreia contribuabilul relevant sau un participant la modalitate se angajează să respecte o condiție de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care modalitatea respectivă ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale.
2. O modalitate în cazul căreia intermediarul este îndreptățit să primească un comision (sau dobândă, o remunerație aferentă costurilor financiare și altor cheltuieli) pentru modalitatea respectivă, iar respectivul comision este fixat prin referire la:
 - (a) cuantumul avantajului fiscal care rezultă din modalitatea respectivă; sau
 - (b) dacă modalitatea duce efectiv la obținerea unui avantaj fiscal sau nu. Aceasta ar include obligația ca intermediarul să ramburseze parțial sau integral comisioanele în cazul în care avantajul fiscal care ar trebui să rezulte din modalitatea respectivă nu a fost obținut, parțial sau integral.
3. O modalitate care conține o documentație și/sau o structură puternic standardizată și care este disponibilă pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi necesară personalizarea substanțială a acesteia în vederea implementării.

B. Semne distinctive specifice legate de testul beneficiului principal

1. O modalitate prin care un participant la aceasta ia măsuri artificiale care constau în achiziționarea unei societăți care înregistrează pierderi, întreruperea activității principale a acesteia și utilizarea pierderilor societății respective pentru a-și reduce propriile obligații fiscale, inclusiv prin intermediul unui transfer al acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi.
2. O modalitate care are efectul de conversie a veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus sau scutite de la plata impozitelor.
3. O modalitate care include tranzacții circulare ce duc la spălarea de fonduri, mai precis prin implicarea unor entități interpușe fără altă funcție comercială primară, sau prin tranzacții care se compensează sau se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare.

C. Semne distinctive specifice legate de tranzacțiile transfrontaliere

1. O modalitate care implică plăți transfrontaliere deductibile efectuate între două sau mai multe întreprinderi asociate, în cazul în care este prezentă cel puțin una dintre următoarele condiții:
 - (a) destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție fiscală;
 - (b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, acea jurisdicție:
 - (i) nu impune niciun impozit pe profit sau impune un impozit pe profit la o rată egală cu zero sau aproape egală cu zero; sau
 - (ii) este inclusă într-o listă de jurisdicții ale unor țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul OCDE, ca fiind necooperante;

- (c) plata beneficiază de o scutire integrală de impozit în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;
 - (d) plata beneficiază de un regim fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;
2. Deducerile pentru aceeași amortizare a activului sunt solicitate în mai multe jurisdicții.
3. Scutirea de la dubla impunere în ceea ce privește același element de venit sau de capital este solicitată în mai multe jurisdicții.
4. Există o modalitate care include transferuri de active și în cazul căreia există o diferență semnificativă în ceea ce privește suma tratată ca plătită pentru activele respective în jurisdicțiile implicate.
- D. Semne distinctive specifice referitoare la schimbul automat de informații și la beneficiarii reali
1. O modalitate care poate avea ca efect subminarea obligației de raportare în conformitate cu legislația de punere în aplicare a legislației Uniunii sau cu orice acorduri echivalente referitoare la schimbul automat de informații privind Conturile Financiare, inclusiv acorduri cu țări terțe, sau care profită de absența unor astfel de legi sau acorduri. Aceste modalități includ cel puțin:
- (a) utilizarea unui cont, a unui produs sau a unei investiții care nu reprezintă sau pretinde că nu reprezintă un Cont Financiar, dar prezintă caracteristici care sunt similare în esență cu cele ale unui Cont Financiar;
 - (b) transferul Conturilor Financiare sau al activelor către jurisdicții în care nu există obligația schimbului automat de informații privind Conturile Financiare cu statul de reședință al contribuabilului relevant, sau utilizarea jurisdicțiilor respective;
 - (c) reclassificarea veniturilor și a capitalului în produse sau plăți care nu fac obiectul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare;
 - (d) transferul sau conversia unei Instituții Financiare, a unui Cont Financiar sau a activelor acestora, într-o Instituție Financiară, un Cont Financiar sau active care nu fac obiectul raportării în cadrul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare;
 - (e) utilizarea de entități, modalități sau structuri juridice care elimină sau pretind că elimină raportarea unuia sau mai multor titulari de conturi sau a unuia sau mai multor persoane care exercită controlul în cadrul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare;
 - (f) modalități care subminează sau exploatează punctele slabe din cadrul procedurilor de precauție utilizate de Instituțiile Financiare pentru a-și respecta obligațiile de raportare a informațiilor privind Conturile Financiare, inclusiv utilizarea jurisdicțiilor cu regimuri neadecvate sau precare de asigurare a respectării legislației privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe precare în materie de transparență cu privire la persoanele juridice sau construcțiile juridice.
2. O modalitate care implică un lanț juridic sau de beneficiari reali lipsit de transparență, cu utilizarea unor persoane, construcții juridice sau structuri:
- (a) care nu desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații de lucru adecvate; și
 - (b) care sunt constituite, gestionate, rezidente, controlate sau stabilite în orice altă jurisdicție decât cea de rezidență a unuia sau a mai multor beneficiari reali ai activelor deținute de aceste persoane, construcții juridice sau structuri; și
 - (c) în cazul în care beneficiarii reali ai acestor persoane, construcții juridice sau structuri, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/849, sunt făcuți neidentificabili.
- E. Semne distinctive specifice referitoare la stabilirea prețurilor de transfer
1. O modalitate care implică utilizarea unor norme unilaterale privind «sfera de siguranță».
2. O modalitate care implică transferul de active necorporale dificil de evaluat. Termenul «active necorporale dificil de evaluat» desemnează activele necorporale sau drepturile privind acestea pentru care, în momentul transferului lor între întreprinderi asociate:
- (a) nu există elemente comparabile fiabile; și

- (b) la data la care a fost încheiată tranzacția, previziunile privind viitoarele fluxuri de numerar sau veniturile preconizate a fi obținute din activele necorporale transferate, sau ipotezele utilizate în evaluarea activului necorporal sunt foarte nesigure, astfel încât la momentul transferului este dificil să se prevadă nivelul final de succes al activului necorporal.
3. O modalitate care implică un transfer transfrontalier de funcții și/sau de riscuri și/sau de active în interiorul unui grup, în cazul în care câștigurile înainte de dobânzi și impozite (EBIT) anuale preconizate, pentru perioada de trei ani ulterioară transferului, de către entitatea/entitățile care efectuează transferul se situează sub 50 % din EBIT anuale preconizate de către această entitate/aceste entități care efectuează transferul dacă transferul nu ar fi avut loc.”
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/823 AL COMISIEI

din 4 iunie 2018

de încheiere a reexaminării intermediare parțiale a măsurilor compensatorii aplicabile importurilor de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Republica Turcia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 19 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Măsurile în vigoare

- (1) În urma unei anchete antisubvenții (denumită în continuare „ancheta inițială”), Comisia a instituit, prin Regulamentul (UE) 2015/309 ⁽²⁾, o taxă compensatorie definitivă la importurile de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Turcia (denumite în continuare „măsurile în vigoare”).

1.2. Cererea de reexaminare intermediară parțială

- (2) La 13 martie 2017, Uniunea Exportatorilor Egeeni (denumită în continuare „solicitantul”) a depus o cerere de reexaminare intermediară parțială a măsurilor compensatorii.
- (3) Cererea a furnizat elemente de probă conform cărora o modificare în punerea în aplicare a subvențiilor directe pentru producție introduse în 2016 a condus la o scădere semnificativă a nivelului subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi din Turcia și, prin urmare, măsurile nu mai sunt necesare pentru a compensa subvenționarea. De asemenea, solicitantul a afirmat că modificarea are un caracter durabil. Prin urmare, potrivit solicitantului, măsurile în vigoare au trebuit să fie revizuite.

1.3. Deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale

- (4) Întrucât a stabilit că există suficiente elemente de probă care să justifice deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale, la 20 iulie 2017 Comisia a anunțat, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „avizul de deschidere”) ⁽³⁾, deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 19 din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 55).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/309 al Comisiei din 26 februarie 2015 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Turcia (JO L 56, 27.2.2015, p. 12).

⁽³⁾ Aviz de deschidere a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor compensatorii aplicabile importurilor de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Turcia, (JO C 234, 20.7.2017, p. 6.).

1.4. Perioada anchetei de reexaminare

- (5) Perioada anchetei de reexaminare a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2016 și 30 iunie 2017. Pentru a evalua dacă, după perioada de anchetă inițială, a existat o scădere a subvențiilor pentru producătorii de păstrăv și dacă schimbarea a fost de natură durabilă, Comisia a analizat și evoluția cuantumurilor generale ale subvențiilor acordate de Turcia producătorilor de păstrăvi după perioada de anchetă inițială (între 1 ianuarie și 31 decembrie 2013).

1.5. Părțile vizate de anchetă

- (6) Comisia a informat oficial solicitantul, producătorii-exportatori cunoscuți din Turcia, producătorii din Uniune, utilizatorii și comercianții cunoscuți ca fiind interesați, asociațiile reprezentând producătorii din Uniune și autoritățile turce cu privire la deschiderea reexaminării intermediare parțiale.
- (7) Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere în scris și de a solicita o audiere până la termenul stabilit în avizul de deschidere.
- (8) Două părți interesate au depus o cerere, pentru a susține necesitatea de a menține măsurile în vigoare. Una dintre părți, Asociația daneză de acvacultură (reprezentând reclamantul în cadrul anchetei inițiale) era de părere că condițiile prevăzute la articolul 19 din regulamentul de bază nu au fost îndeplinite. Ea a susținut că informațiile conținute în cerere erau incomplete și au oferit o imagine falsă a subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi din Turcia și că modificările introduse de către Turcia nu au putut fi considerate ca având „un caracter durabil”. A doua parte, o asociație de acvacultură spaniolă, a afirmat, de asemenea, că măsurile compensatorii au trebuit să fie menținute, și a susținut că prețurile importurilor din Turcia sunt mai mici decât prețurile producătorilor de păstrăv din Uniune.

1.6. Eșantionarea producătorilor-exportatori din Turcia

- (9) Ținând cont de numărul mare de producători-exportatori Comisia a declarat în avizul de deschidere că ar putea recurge la eșantionarea producătorilor-exportatori, în conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază.
- (10) Pentru a decide dacă este necesară eșantionarea și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din Turcia să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Republicii Turcia pe lângă Uniunea Europeană să identifice și/sau să contacteze alți eventuali producători-exportatori care ar putea fi interesați să participe la anchetă. În total, informațiile specificate în avizul de deschidere au fost trimise unui număr de peste șaptezeci de întreprinderi din Turcia.
- (11) Douăzeci și șapte de producători-exportatori au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat, în mod provizoriu, un eșantion de cinci producători-exportatori/grupuri de producători, care includea trei producători-exportatori/grupuri de producători cu cel mai mare volum de exporturi către Uniune și doi producători-exportatori/grupuri de producători de dimensiuni mai mici. Comisia a considerat că eșantionul propus era reprezentativ.
- (12) Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații pe marginea eșantionului provizoriu. Două grupuri de producători-exportatori, KLC Group și Sagun Group, au solicitat să fie incluse în eșantion. Având în vedere numărul mare al exporturilor sale, Comisia a decis să adauge KLC Group la eșantion în scopul de a examina în mod corespunzător efectele schemei modificate asupra sectorului. Cu toate acestea, având în vedere timpul limitat disponibil pentru desfășurarea anchetei, Comisia a decis să respingă cererea de includere în eșantion a grupului Sagun ⁽¹⁾.
- (13) Prin urmare, eșantionul final a fost format din următorii producători-exportatori/grupuri de producători-exportatori și societățile lor afiliate:
- ADA SU Group;
 - ALIMA Group;
 - GMS Group;
 - KLC Group;
 - Mittos Su Ürünleri;
 - Özpekler Group.

⁽¹⁾ Volumul de exporturi către Uniune al grupului Sagun în cursul PAR a reprezentat aproximativ o treime din exporturile către Uniune ale grupului KLC.

- (14) Eșantionul final a reprezentat aproximativ 71 % din volumul importurilor de produs în cauză exportat către Uniune în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Comisia a considerat că este reprezentativ și îi permite să analizeze în mod adecvat efectele schimbărilor introduse de Turcia asupra tuturor societăților din acest sector.

1.7. Chestionarele și vizitele de verificare

- (15) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru a evalua impactul modificării în punerea în aplicare asupra schemei de subvenționare directă introduse de către Turcia.
- (16) Comisia a trimis chestionare celor șase producători-exportatori/grupuri de producători și Turciei. S-au primit răspunsuri complete la chestionar de la toate aceste părți.
- (17) Comisia a efectuat vizite de verificare la sediul unuia dintre grupurile de producători-exportatori incluse în eșantion, și anume grupul Alima. Comisia a efectuat vizite de verificare și la sediul autorităților turce. Având în vedere concluziile la care s-a ajuns în secțiunea 4.3.4, Comisia a decis să nu viziteze celelalte societăți incluse în eșantion.

1.8. Comunicare

- (18) La 21 februarie 2018, Comisia a comunicat tuturor părților interesate faptele și considerațiile esențiale ale anchetei și le-a invitat să prezinte observații scrise și/sau să solicite o audiere de către Comisie și/sau de către consilierul-auditor în cadrul procedurilor comerciale până la 18 martie 2018.
- (19) Turcia, reclamantul, cei patru producători-exportatori incluși în eșantion și Asociația daneză de acvacultură au transmis observații în urma comunicării. O audiere între Comisie, Turcia și reclamant a avut loc la 23 martie 2018. O audiere între Comisie și Asociația daneză de acvacultură a avut loc la 16 aprilie 2018.

2. PRODUSUL CARE FACE OBIECTUL REEXAMINĂRII ȘI PRODUSUL SIMILAR

- (20) Produsul în cauză este păstrăvul-curcubeu (*Oncorhynchus mykiss*):

- viu, cântărind cel mult 1,2 kg fiecare; sau
- proaspăt, refrigerat, congelat și/sau afumat:
- sub formă de pește întreg (cu cap), cu sau fără branhii, eviscerat sau nu, cântărind cel mult 1,2 kg fiecare; sau
- fără cap, cu sau fără branhii, eviscerat sau nu, cântărind cel mult 1 kg fiecare; sau
- sub formă de fileuri cântărind cel mult 400 g fiecare,

originar din Turcia și care se încadrează în prezent la codurile NC ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 și ex 0305 43 00 (codurile TARIC 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 și 0305 43 00 11) (denumit în continuare „produsul care face obiectul reexaminării”).

- (21) Comisia a concluzionat în ancheta inițială că produsele fabricate în Uniune și produsele fabricate în Turcia sunt produse similare în sensul articolului 2 litera (c) din regulamentul de bază.

3. SUBVENȚIILE CARE FAC OBIECTUL UNOR MĂSURI COMPENSATORII ÎN ANCHETA INIȚIALĂ

- (22) În cadrul anchetei inițiale, Comisia a examinat o serie de măsuri de care producătorii-exportatorii turci de păstrăvi au beneficiat sau ar fi beneficiat în timpul perioadei de anchetă inițiale (anul 2013) [a se vedea considerentul 37 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1195/2014 al Comisiei ⁽¹⁾ de instituire a unor taxe compensatorii provizorii].
- (23) Principalele subvenții de care au beneficiat producătorii de păstrăvi din Turcia în timpul perioadei de anchetă inițiale au fost subvenții directe acordate tuturor producătorilor de păstrăvi per kg și s-au situat între 7 % și 9,6 %. În plus, două dintre societățile incluse în eșantion în ancheta inițială au beneficiat de împrumuturi subvenționate. Cuantumul subvenției prin împrumuturi subvenționate constatat de Comisie a fost de 0,1 % pentru una dintre societăți (Kilic) și de 0,3 % pentru a doua societate (Özpekler).

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1195/2014 al Comisiei din 29 octombrie 2014 de instituire a unei taxe compensatorii provizorii la importurile de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Turcia (JO L 319, 6.11.2014, p. 1).

- (24) Comisia a constatat că beneficiile aduse de toate celelalte măsuri de subvenționare anchetate în perioada anchetei inițiale nu au existat sau au fost neglijabile. Prin urmare, măsurile impuse producătorilor de păstrăvi compensau, în principal, subvențiile directe.
- (25) În perioada anchetei inițiale (anul 2013), subvențiile directe au fost acordate producătorilor de păstrăvi în temeiul Decretului-lege nr. 2013/4463 din 7 martie 2013 privind subvențiile agricole în 2013 (denumit în continuare „Decretul din 2013”). Acest decret viza păstrăvii produși în 2013.
- (26) În temeiul decretului din 2013, au fost acordate subvenții tuturor producătorilor de păstrăvi care dețin o autorizație de producție valabilă referitoare la o unitate de piscicultură. O licență de producție se poate referi la o producție realizată în mare, într-un rezervor de acumulare, sau la o producție situată pe uscat. Un producător de păstrăvi ar putea avea mai multe licențe de producție (unități de piscicultură) situate în același rezervor de acumulare sau în aceeași zonă în mare. În temeiul decretului din 2013, producția pentru fiecare dintre aceste licențe a fost eligibilă pentru subvenții până la următoarele limite: pentru fiecare licență de producție, producătorii de păstrăvi au primit 0,65 lire turcești („TL”) pe kilogram de păstrăv de producție, până la 250 de tone pe an; pentru producția de la 251 la 500 de tone, producătorii de păstrăvi au primit jumătate din valoare (0,325 TL/kg), iar pentru producțiile de peste 500 de tone nu a fost acordată nicio subvenție.

4. REZULTATELE ANCHETEI

4.1. Informații generale

- (27) Subvențiile pentru producția de păstrăv sunt reglementate printr-un decret adoptat de guvernul turc pe o bază anuală. Decretul prevede condițiile de bază și cuantumul subvențiilor pentru producția de acvacultură în Turcia. Procedurile și principiile referitoare la punerea în aplicare a decretului sunt apoi determinate prin comunicatele emise de Ministerul Alimentației, Agriculturii și Zootehniei din Turcia în fiecare an.
- (28) Începând cu perioada anchetei de reexaminare vizată în a doua jumătate a anului 2016 și prima jumătate a anului 2017, Comisia a analizat în primul rând cuantumul și condițiile de acordare a subvențiilor acordate sau care urmează să fie acordate producătorilor de păstrăvi în 2016 și 2017 (a se vedea capitolul 4.2).
- (29) În al doilea rând, Comisia a analizat evoluția generală a cuantumului subvențiilor acordate de Turcia până la data anchetei inițiale (a se vedea capitolul 4.3). În al treilea rând, Comisia a evaluat dacă există o modificare substanțială a nivelului de subvenționare și dacă modificarea ar putea fi considerată ca fiind de natură durabilă (a se vedea capitolul 4.4).

4.2. Subvențiile acordate pentru producția de păstrăvi produși în 2016 și în 2017

4.2.1. Subvențiile pentru producția de păstrăvi în 2016

- (30) În 2016, subvențiile au fost acordate producătorilor de păstrăvi în temeiul Decretului-lege nr. 2016/8791 ⁽¹⁾ privind sprijinul agricol care urmează să fie acordat în 2016 (denumit în continuare „Decretul din 2016”). În plus, Comunicarea nr. 2016/33 ⁽²⁾ privind sprijinirea acvaculturii a detaliat condițiile de acordare a subvențiilor.
- (31) În timp ce cuantumul subvenției în TL/kg a rămas la nivelul din 2013, un nou articol 4.16 a exclus de la subvenții fermele cu licențele care au fost „situate în aceeași zonă potențială stabilită de Minister, în același rezervor de acumulare sau rezervorul regional de acumulare situat în aceeași zonă”.
- (32) În temeiul respectivului articol și spre deosebire de situația înregistrată în cursul perioadei de anchetă inițiale, în cazul în care un producător de păstrăvi a avut mai mult de o licență de producție (sau „unitate de piscicultură”) în aceeași zonă potențială în largul mării, astfel cum este definită de către minister, în același rezervor (de acumulare), sau în aceleași rezervoare situate în aceleași regiuni, care aparțineau aceleiași persoane sau aceleiași

⁽¹⁾ Decretul nr. 2016/8791 privind subvențiile pentru agricultură pentru anul 2016, din 25 aprilie 2016 (pus în aplicare retroactiv de la 1 ianuarie 2016).

⁽²⁾ „Comunicarea privind sprijinirea acvaculturii” nr. 2016/33 cu privire la punerea în aplicare a Decretului nr. 2016/8791 a fost publicată în Jurnalul Oficial la 3 august 2016.

întreprinderi/societăți, aceste licențe sau unități piscicole au fost considerate ca reprezentând o singură licență sau unitate aparținând respectivei societăți, iar subvenția directă trebuia plătită conform respectivei interpretări. Solicitantul a susținut că, din cauza acestui articol, volumul de producție eligibil pentru subvenții a scăzut, ceea ce a dus la o scădere semnificativă a subvențiilor primite de producătorii de păstrăvi. Cu toate acestea, Comisia a constatat că această condiție a avut două limitări.

- (33) În primul rând, ancheta a arătat că, în conformitate cu informațiile furnizate de către Turcia, limitarea prevăzută la articolul 4.16 din Decretul din 2016 se referea exclusiv la producția de păstrăvi în rezervoare de acumulare sau în mare, dar nu și la producția pe uscat, care reprezintă, potrivit informațiilor furnizate de Turcia, aproximativ 20 % din producția totală de păstrăvi ⁽¹⁾. După comunicarea concluziilor, Turcia a confirmat, de asemenea, că 65 % din totalul instalațiilor de producție (ferme) sunt situate pe continent și doar 35 % din instalațiile de producție (ferme) se află în rezervoare de acumulare sau în mare.
- (34) În consecință, limitarea prevăzută la articolul 4.16 din Decretul din 2016 nu a avut niciun impact asupra unui procentaj de 20 % din producția de păstrăvi, nici asupra unui procentaj de 65 % din instalațiile de producție sau ferme. Acesta a fost, de exemplu, cazul pentru una dintre societățile incluse în eșantion, Mittos, care avea propria sa fermă de păstrăvi situată pe continent. De asemenea, un alt grup de societăți incluse în eșantion (grupul Özpekler), avea exploatații situate în diferite bazine de acumulare. În consecință, conform informațiilor furnizate de către aceste societăți/grupuri de societăți (și verificate la nivel guvernamental), acestea au fost eligibile pentru a beneficia de subvenții pentru același număr de licențe de producție (șase într-un caz și trei în celălalt caz) în 2015 (înainte de modificarea legislativă) și în 2016 (când noua legislație era în vigoare). Prin urmare, modificarea legislativă nu a avut un impact semnificativ asupra acestor societăți.
- (35) În al doilea rând, limitarea s-a aplicat pe entitate juridică, ceea ce însemna că, în cazul unui grup format din societăți afiliate, fiecare dintre societăți a putut solicita subvenții în limitele prevăzute de decret. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care un grup de societăți era compus din diferite entități juridice cu exploatațiile lor de producție (licențele) în aceeași zonă, fiecare societate a grupului ar putea beneficia de subvenții pe un temei separat, chiar dacă exploatațiile lor s-ar afla în aceeași zonă cu cealaltă societate afiliată. Turcia a confirmat faptul că acesta a fost cazul unuia dintre grupurile incluse în eșantion, Alima Group. Ambele societăți afiliate din cadrul acestui grup au fost eligibile să solicite subvenții, deși exploatațiile lor erau situate în aceeași zonă.
- (36) Datorită acestor trăsături, impactul global al limitării nu a redus în mod semnificativ numărul beneficiarilor. Potrivit informațiilor furnizate de către Turcia, numărul de licențe de producție eligibile pentru subvenții directe a scăzut de la 947 de licențe de producție în 2015 la 837 de licențe de producție în 2016 și 817 în 2017. Astfel cum s-a explicat în considerentul 34, în timp ce pentru anumite societăți, la nivel individual, s-a înregistrat o scădere a numărului de licențe eligibile între 2015 și 2016, pentru unele dintre acestea, ca de exemplu pentru Özpekler Group sau Mittos, numărul de licențe eligibile a rămas același, înainte și după modificare.
- (37) În plus față de modificările legislative introduse prin articolul 4.16 din decretul din 2016, prin același decret Turcia implementat, începând cu 1 ianuarie 2016, o nouă subvenție directă pentru producții în sistem închis ⁽²⁾. Articolul 4.16 din decret prevedea că obiectivul era „să beneficieze la maximum de resursele de apă disponibile în țară, pentru a asigura cultivarea produselor de acvacultură și a speciilor diferite în locurile în care apa este restricționată”.
- (38) Subvenția pentru producția în sistem închis ar putea fi acordată, de asemenea, pentru producătorii de alte specii de pești prevăzute în decret, precum dorada și bibanul de mare. Cuantumul subvenției a fost stabilit la 0,5 TL/kg de pește obținut în cadrul acestui sistem, indiferent de tipul de specie de pești produși.

4.2.2. Subvențiile acordate pentru producția de păstrăvi din 2017

- (39) În conformitate cu practica adoptării în fiecare an a unor noi decrete și comunicate privind subvențiile pentru producătorii de păstrăvi, decretul din 2016 a fost înlocuit în 2017 cu Decretul nr. 2017/10465 ⁽³⁾ privind sprijinul agricol care urmează să fie acordat în 2017 (denumit în continuare „decretul din 2017”). În plus, Comunicarea nr. 2017/38 ⁽⁴⁾ privind sprijinirea acvaculturii a detaliat condițiile de acordare a subvențiilor.

⁽¹⁾ La verificare, autoritățile turce au menționat că 30 % din producția de păstrăvi a fost realizată pe continent terenu și 70 % din producție a fost realizată în rezervoarele de acumulare sau în mare. Această informație a fost corectată după comunicarea constatrilor.

⁽²⁾ „Un sistem de acvacultură reglementat pe baza principiului de reutilizare în sistemul de cultivare după aplicarea unor anumite procedee, cum ar fi eliminarea apei folosite în timpul producției și eliminarea reziduurilor alimentare și a excrementelor prin mijloace mecanice și biologice, îmbogățirea cu oxigen și, în ceea ce privește calitatea și structura chimică, evaporarea dioxidului de carbon, tratarea cu ozon și/sau UV, care să permită utilizarea unei cantități reduse de apă și asigurând un rezultat mai mare decât volumul unitar, o creștere mai bună și posibilitatea de a rentabiliza mai bine furajele și spațiul disponibil, posibilitatea de a cultiva și alte specii și de a obține produse cu un impact de mediu mai mic.” (Comunicat al Ministerului agriculturii nr. 2016/33, articolul 4 ȝ).

⁽³⁾ Decretul nr. 2017/10465 privind subvențiile pentru agricultură pentru anul 2017, din 5 iunie 2017 (pus în aplicare retroactiv de la 1 ianuarie 2017).

⁽⁴⁾ „Comunicarea privind sprijinirea acvaculturii” nr. 2017/38 cu privire la punerea în aplicare a Decretului nr. 2017/10465 a fost publicată în Jurnalul Oficial la 14 octombrie 2017.

- (40) Decretul din 2017 a menținut dispozițiile articolului 4.16 privind numărul de licențe eligibile. În același timp, el a introdus o creștere a valorii subvențiilor directe pentru producția de păstrăvi. Noile cuantumuri ale subvențiilor au fost următoarele:
- până la o producție de 250 de tone, subvenția era stabilită la 0,75 TL/kg (față de 0,65 TL/kg în 2016);
 - pentru producțiile între 250 de tone și 500 de tone, subvenția era stabilită la 0,375 TL/kg (față de 0,325 TL/kg în 2016);
 - pentru producțiile de peste 500 de tone nu au fost prevăzute subvenții.
- (41) Decretul din 2017 a introdus, de asemenea, noi subvenții. Conform informațiilor furnizate de către Turcia, acele noi subvenții înlocuiau parțial și completau subvențiile directe care au făcut obiectul unor măsuri compensatorii în ancheta inițială și erau menite să sprijine consumul de pește în Turcia, îndeplinirea normelor de protecție a mediului, lupta împotriva bolilor și calitatea alimentelor, diversificarea și trasabilitatea. Noile subvenții au fost următoarele:
- subvențiile pentru păstrăvi de peste 1 kg;
 - subvenții pentru etichetarea peștelui;
 - subvenții pentru bunele practici agricole.
- (42) Scopul subvențiilor pentru producția de păstrăvi de peste 1 kg era promovarea diversificării. Cuantumul subvenției a fost stabilit la 0,25 TL/kg pentru producția de până la 250 de tone și la jumătate din valoare (0,125 TL/kg) pentru producția între 250 și 500 de tone. Limitarea criteriilor de eligibilitate prevăzute la articolul 4.16 și explicare în considerentele 32-35 se aplică, de asemenea, pentru acest tip de subvenție.
- (43) După comunicarea concluziilor, Turcia și solicitantul au susținut subvenția pentru păstrăvi de peste 1 kg se referă la produsul în cauză numai dacă greutatea este cuprinsă între 1 și 1,2 kg Turcia și solicitantul au susținut că păstrăvii cântărind peste 1,2 kg nu se mai încadrează în definiția produsului în cauză. Pe de altă parte, potrivit afirmațiilor Turciei, Ministerul Agriculturii va limita subvenția pentru păstrăvi cu o greutate de peste 1,25 kg în viitorul Comunicat care va defini condițiile pentru sistemele de subvenții pentru producția din 2018. Prin urmare, subvenția pentru păstrăvi peste 1 kg nu ar trebui să fie luată în considerare atunci când se evaluează evoluția cuantumurilor subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi atât în 2017, cât și în 2018.
- (44) Comisia a fost de acord ca păstrăvii vânduți sub formă de pește întreg cu o greutate de 1,2 kg sau mai mult, nu corespundea produsului în cauză. Prin urmare, subvențiile acordate pentru producția de astfel de pește, care ar urma să servească exclusiv unei piețe diferite, nu fac obiectul unor măsuri compensatorii în cadrul măsurilor actuale.
- (45) Cu toate acestea, producția de păstrăvi cu o greutate cuprinsă între 1 kg și 1,2 kg, a beneficiat de subvenții în 2017 și s-a încadrat în definiția produsului. În plus, articolul 4 litera (f) din Comunicatul nr. 2017/38 acordă subvenția unui agricultor atunci când peștele „este recoltat”. Chiar dacă Turcia intenționa să limiteze subvenția pentru păstrăvi peste 1,25 kg în 2018, nu există niciun criteriu juridic în decret, în afară de subvenția în cazul în care păstrăvul este vândut sub o altă formă. Conform informațiilor primite, este o practică comună în sector de a prelucra unii dintre păstrăvii de mari dimensiuni și să îi vândă ca produs în cauză, de exemplu sub formă de fileuri. Prin urmare, de cuantumul corespunzător din schema de subvenționare beneficiază produsul în cauză. În plus, în analiza sa, Comisia se poate baza numai pe dispoziții relevante din actele legislative și actele administrative pe deplin în vigoare în țara exportatoare. Întrucât Comunicatul de definire a condițiilor pentru 2018 nu este încă adoptat, condițiile planificate explicate de Turcia nu pot fi luate în considerare în această etapă. Prin urmare, Comisia a refuzat să excludă acest sistem din analiza sa globală și și-a rafinat și constatările sale cu privire la efectul economic al schemei (a se vedea considerentul 67).
- (46) Subvenții pentru etichetarea peștilor, pentru a promova trasabilitatea și calitatea peștelui. Cuantumul subvenției a fost stabilit la 0,02 TL/bucată pentru producția de până la 250 de tone și la jumătate din valoare (0,01 TL) pentru producția între 250 și 500 de tone. Limita s-a aplicat pe licență de producție. Limitarea criteriilor de eligibilitate prevăzute la articolul 4.16 și explicare în considerentele 32-35 se aplică, de asemenea, pentru acest tip de subvenție. Subvenția pentru etichetarea peștilor ar putea fi acordată, de asemenea, pentru producătorii de alte specii de pești prevăzute în decret precum dorada și bibanul de mare. Părțile interesate nu au contestat această concluzie după comunicare.
- (47) Subvențiile pentru bunele practici agricole legate de îndeplinirea anumitor standarde legate de mediu, siguranță alimentară, bunăstarea peștilor și trasabilitate. Pentru a fi eligibilă pentru subvenții, fiecare societate trebuia să facă

obiectul unui audit. În urma încheierii auditului, ar putea fi eliberat un certificat. Institutele care controlează îndeplinirea standardelor trebuiau să fie certificate de către minister. Termenul-limită pentru solicitarea de către societăți a eligibilității pentru producția de păstrăvi produși în 2017 a fost 31 martie 2018. Cuantumul subvenției a fost stabilit la 0,25 TL/kg pentru producția de până la 250 de tone. Limita s-a aplicat pe entitate juridică. Părțile interesate nu au contestat această concluzie după comunicare.

4.2.3. Concluzie

- (48) După modificările legislative introduse prin articolul 4.16 din Decretul din 2016, volumul de producție de păstrăvi eligibil pentru subvenții directe pare să fi scăzut. Cu toate acestea, conform informațiilor furnizate de către Turcia și conform informațiilor disponibile, impactul real al modificărilor legislative din 2016 în ceea ce privește volumul și valoarea producției eligibile în comparație cu regimul anterior intrării în vigoare a decretului a fost dificil de determinat și depindea de volumele de producție produse pentru fiecare licență.
- (49) Impactul diferă, de asemenea, la nivelul fiecărei societăți în funcție de situația specifică referitoare la producție. Începând din 2016, societățile care au mai mult de o licență în aceeași regiune sau zonă în cadrul vechiului regim puteau beneficia de subvenții directe numai pentru una dintre acestea. Cu toate acestea, alte societăți cu producție pe continent (cum ar fi Mittos) sau care operau în zone sau regiuni diferite (cum ar fi grupul Özpekler) au primit subvenții directe la un nivel egal sau chiar mai mare decât înainte de 2016 deoarece posedau mai mult de o licență. În plus, întrucât limitarea de la articolul 4.16 din Decretul din 2016 se aplica pentru fiecare entitate juridică, impactul modificărilor legislative cu privire la un grup de societăți depinde, de asemenea, de structura acestuia. Prin urmare, în timp ce grupuri de companii precum GMS Group și KLC Group au fost cele mai afectate de modificarea legislativă, societăți sau grupuri de societăți, precum Alima, Mittos Alima și Özpekler și toate întreprinderile mici care reprezintă peste 65 % din societăți au fost afectate doar într-o mică măsură sau chiar deloc.
- (50) În plus, Comisia a observat că, în 2017, valoarea reală a subvențiilor directe acordate producătorilor de păstrăvi a crescut (a se vedea considerentul 40). Decretele din 2016 și 2017 au introdus o serie de noi subvenții de care pot beneficia producătorii de păstrăvi (a se vedea capitolele 4.2.1 și 4.2.2).
- (51) Prin urmare, în timp ce limitările introduse în 2016 ar fi putut duce la o scădere a subvenționării prin subvenții directe, Turcia a introdus noi subvenții simultan și/sau a modificat măsurile de subvenționare existente. O chestiune importantă a fost dacă suma majorată a subvențiilor directe și a subvențiilor nou introduse nu ar compensa limitarea introdusă prin Decretul din 2016. În acest caz, nivelul global de subvenționare ar putea să fie egal sau mai mare decât nivelul de subvenționare calculat la momentul impunerii taxelor compensatorii inițiale. Chiar și în cazul în care un producător a beneficiat mai puțin de pe urma subvențiilor directe în 2016, deoarece diferitele sale licențe sau unități de piscicultură au fost considerate una singură, această modificare nu ar fi avut în mod necesar ca efect reducerea nivelului global al subvenționării în comparație cu situația existentă înainte de modificarea legislativă din 2016 (a se vedea considerentele 62-65).
- (52) Prin urmare, Comisia a considerat că este necesar să se evalueze impactul tuturor măsurilor de subvenționare de care ar fi putut beneficia producătorii de păstrăvi din Turcia (sau ar putea beneficia în viitor), precum și nivelul global de subvenționare la nivel național. Prin urmare, Comisia nu a verificat efectele modificării legislației în perioada de anchetă la fiecare dintre societățile incluse în eșantion în mod individual, ci, mai degrabă, a efectuat o evaluare la nivel global, confirmând totodată concluziile sale prin referirea la informațiile furnizate de către producătorii-exportatori incluși în eșantion.
- (53) După comunicarea concluziilor, solicitantul a susținut că Turcia și Comisia ar fi trebuit să recalculeze marjele de subvenție pentru societățile incluse în eșantion pe o bază individuală. Comisia a respins afirmația. Solicitantul a cerut să se reevalueze scăderea nivelului de subvenții acordate tuturor producătorilor de păstrăvi din Turcia, după modificarea legislativă din 2016. În absența unei modificări a circumstanțelor durabile pe termen lung la nivel național, Comisia a considerat că nu este adecvat să se calculeze valorile subvențiilor individuale corespunzătoare. Modificările aduse nu par să fie suficiente pentru a demonstra că valoarea subvenției a fost modificată în mod semnificativ și că are un caracter durabil. În plus, examinarea nivelului de subvenționare la nivel național, precum și valorile subvențiilor estimat în 2018 au confirmat aceeași concluzie.

4.3. Evoluția subvențiilor acordate la cantitatea totală de păstrăvi produși la nivel național

4.3.1. Subvențiile acordate producătorilor de păstrăvi între 2013 și 2016

- (54) Între 2013 și 2016, cuantumurile subvențiilor acordate producătorilor de păstrăvi au fost următoarele:

Tabel

Subvențiile directe acordate producătorilor de păstrăvi

	Anul de producție			
	2013 (perioada anchetei inițiale)	2014	2015	2016
Valoarea subvenției (TL)	62 992 720	53 599 382	50 093 952	39 762 389
<i>Indice</i>	100	85	80	63
Volumul producției (în tone)	128 059	112 345	106 598	104 356
<i>Indice</i>	100	88	83	81

Sursă: Informațiile furnizate de către Turcia.

- (55) Între 2013 și 2016, valoarea totală a subvențiilor acordate la cantitatea totală de păstrăvi a scăzut cu 37 %.
- (56) Cea mai mare scădere a cuantumului subvențiilor (20 %) a avut loc între 2013 și 2015, adică înainte de modificarea legislativă introdusă în decretul din 2016. Scăderea în acea perioadă a fost în conformitate cu scăderea producției de păstrăvi (17 %) în aceeași perioadă.
- (57) Scăderea cuantumului subvențiilor între 2015 și 2016 (înainte și după modificare) a fost de 20,6 %.

4.3.2. Subvențiile acordate de Turcia în 2016

- (58) În 2016, totalul cuantumurilor reale ale subvențiilor directe acordate producătorilor de păstrăvi s-a ridicat la 39 762 389 TL.

4.3.3. Subvențiile acordate de Turcia în 2017

- (59) Implementarea ansamblului de măsuri de subvenționare de care producătorii de păstrăvi ar fi putut beneficia în 2017 nu era încă finalizată la momentul verificării. Prin urmare, Comisia și-a întemeiat constatările preliminare pe bugetul pentru exercițiul financiar 2017 pentru fiecare dintre măsurile la nivel mondial.
- (60) Bugetul alocat pentru subvenții directe s-a ridicat în 2017 la 52 500 000 de lire turcești. Conform informațiilor preliminare furnizate de către Turcia la momentul verificării, 90 % din bugetul programului a fost cheltuit (47 250 000 de lire turcești).
- (61) În plus, următorul buget a fost prevăzut pentru noile măsuri de subvenționare introduse în 2017:
- sistem închis de producție – TL 500 000
 - etichetarea peștelui – TL 10 000 000
 - bune practici agricole – TL 2 000 000
 - producție de păstrăvi de peste 1 kg – TL 1 875 000
- (62) Bugetul pentru producția în sistem închis, etichetarea peștelui și bunele principii cuprindea, de asemenea, subvențiile pentru producția de alte specii, precum bibanul de mare și dorada. Pe baza statisticilor furnizate de Turcia în ceea ce privește producția totală de acvacultură din 2016, volumul producției de păstrăv din producția eligibilă totală de pește a reprezentat 41,2 %.
- (63) Pe baza bugetului estimativ, a ponderii cheltuielilor de 90 % și pe baza faptului că unele dintre măsuri au fost în beneficiul producției de specii altele decât păstrăvi, Comisia a estimat într-o primă fază că valoarea totală a subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi în 2017 ar putea depăși 50 de milioane TL. Această estimare s-a bazat pe informațiile furnizate de către Turcia, conform cărora se estima că 90 % din bugetul pentru subvenții directe va fi cheltuit. În plus, Comisia a aplicat același procentaj din cheltuielile bugetare pentru a evalua

cuantumurile subvențiilor din cadrul măsurilor de subvenționare suplimentare introduse în 2017 (a se vedea considerentul 61). În cele din urmă, pentru liniile bugetare care includeau alte specii de pești (adică subvențiile pentru producția în sistem închis, pentru păstrăvi peste 1 kg, pentru etichetarea peștelui și pentru bunele practici agricole), Comisia a aplicat rata de 41,2 %, care reprezintă ponderea producției de păstrăvi din producția eligibilă de pește.

- (64) După comunicarea concluziilor, Turcia și solicitantul au susținut că niciunul dintre producătorii de păstrăvi din Turcia nu a beneficiat de subvenție în 2017, nici pentru producția în sistem închis, nici pentru sistemul de etichetare, în principal din cauza costurilor inițiale de investiție și a faptului că cele două măsuri erau nepRACTICE. Beneficiile maxime pentru bunele practici agricole în 2017 ar putea fi doar de 592 250 TL și 83 % din bugetul planificat a fost efectiv cheltuit, comparativ cu cuantumul de 90 % estimat inițial de către autoritățile turce.
- (65) Comisia a fost de acord să reevalueze în consecință valoarea totală a subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi în funcție de sumele primite efectiv de către producătorii de păstrăvi în 2017. Pe baza acestor noi cuantumuri ale măsurilor de subvenționare, valoarea totală a subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi era de aproximativ 48,5 milioane TL în 2017.
- (66) În plus, Turcia a susținut că sistemul de subvenții pentru păstrăvii peste 1 kg nu ar trebui să fie inclus în calculul prestației pentru producătorii de păstrăvi. În conformitate cu calculele sale prezentate în ședință, valoarea subvențiilor acordate pentru producția produsului în cauză s-ar ridica la aproximativ 43 de milioane TL în 2017.
- (67) Cu toate acestea, Comisia a observat că de acest sistem pot beneficia trei tipuri diferite de păstrăvi: 1. păstrăvi între 1 și 1,2 kg; 2. păstrăvi peste 1,2 kg și care pot sfârși ca produs în cauză după prelucrare; și 3. păstrăvi peste 1,2 kg care deservește o piață diferită față de cea a produsului în cauză. În absența unor cifre precise cu privire la modul de alocare a bugetului de subvenție, Comisia nu a fost în măsură să calculeze suma exactă pentru fiecare dintre cele trei tipuri. În orice caz, chiar presupunând că 100 % din această subvenție ar fi aplicată numai celui de-al treilea tip și, prin urmare, nu ar avea niciun impact asupra produsului în cauză, concluzia în ansamblu nu s-ar modifica. Într-adevăr, suma de 43 de milioane EUR în TL 2017 ar reprezenta o creștere cu 4 milioane TL față de 2016. O astfel de creștere ar anula o parte semnificativă din impactul scăderii din 2016 identificată de reclamant ca schimbarea care justifică o reexaminare a măsurilor.

4.3.4. Concluzie

- (68) În intervalul cuprins între perioada anchetei inițiale (2013) și 2016, cuantumul subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi a scăzut cu 37 %. Scăderea valorilor subvențiilor înregistrată din 2013 a fost, totuși, legată nu doar de modificare legislativă în 2016, dar ea a fost, de asemenea, rezultatul unei scăderi generale a producției de păstrăvi (a se vedea tabelul). După 2016, nivelul subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi a crescut din nou.
- (69) În 2017, totalul cuantumurilor subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi s-a ridicat între 43 și 48,5 milioane TL. Prin urmare, Comisia a concluzionat că valoarea subvențiilor după 2016 se apropie de valoarea dinaintea modificării legislative.
- (70) Prin urmare, Comisia a concluzionat că scăderea subvențiilor existente după modificare legislativă în 2016 a fost temporară și că valoarea subvenției globale, precum și nivelul de sprijin pentru producție pe tonă au crescut din nou începând cu 2016.

4.4. Caracterul durabil al modificărilor

- (71) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns în capitolul 4.3.4, Comisia și-a menținut constatarea că scăderea subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi în 2016 a fost numai temporară. Comisia a susținut de asemenea că, din moment ce condițiile și valoarea subvențiilor au fost reexamine de către Turcia pe o bază anuală, modificările introduse nu au putut fi considerate ca fiind de lungă durată, în special deoarece:

- valoarea subvenției directe per tonă a crescut în 2017;
- în 2017 au fost introduse patru noi tipuri de subvenții;
- și o nouă subvenție pentru combaterea bolilor juvenile la puii de pește a fost introdusă în 2018.

În plus, Comisia a estimat că totalul subvențiilor pentru producătorii de păstrăvi ar putea ajunge la 56 de milioane TL în 2018, și anume aproximativ 6 milioane TL peste suma din 2015, care este anul înainte de modificarea legislativă ⁽¹⁾.

(1) Estimarea s-a făcut pe baza volumului de producție din 2017 prin aplicarea ponderii cheltuielilor de 83 % din 2017. Pentru măsurile care au fost prevăzute pentru alte specii, Comisia a aplicat rata de 43,6 %, reprezentând partea din producția de păstrăvi din speciile eligibile.

- (72) După comunicarea concluziilor, solicitantul și Turcia au susținut că subvenția combaterea bolilor juvenile la puii de pește introdusă în 2018 nu era legată de produsul în cauză. Cu toate acestea, părțile nu și-au justificat afirmația. În opinia Comisiei, nu exista niciun motiv special pentru care subvenția să nu aibă legătură cu produsul în cauză. În mod surprinzător, chiar Ministerul Agriculturii a prezentat, cu ocazia verificării, noua măsură de subvenționare ca fiind subvenție pentru producătorii de păstrăvi. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.
- (73) După comunicarea concluziilor, Turcia și solicitantul au afirmat, de asemenea, că subvențiile pentru producția în sistem închis și pentru etichetare ar trebui să fie excluse din evaluare deoarece nu au fost utilizate în 2017 și ar fi fost costisitoare și imposibil de utilizat (a se vedea considerentul 64). Comisia a observat, în acest sens, că valoarea subvenției pentru etichetarea peștelui a fost de 0,02 TL/bucată pentru producția până la 250 tone în 2017, dar a părut să crească la 0,03 TL/bucată în 2018 ⁽¹⁾. Astfel, se pare că Turcia face măsurile mai atractive. Prin urmare, Comisia a respins argumentul potrivit căruia aceste noi măsuri de subvenționare ar trebui să fie excluse din estimarea subvențiilor în 2018 și în viitorul apropiat.
- (74) În plus, conform informațiilor aflate la dispoziția Comisiei, producătorii de păstrăvi trebuie să facă investițiile inițiale și/sau să se supună unor audituri pentru a-și alinia practicile comerciale cu criteriile de eligibilitate ale noilor măsuri de subvenționare. Prin urmare, chiar în cazul în care bugetul pentru măsurile respective nu este cheltuit în primul an (primii ani) de aplicare, este probabil că va fi utilizat, într-o mai mare măsură, în anii următori, de îndată ce activitățile societăților au devenit eligibile pentru finanțare.
- (75) În final, Turcia și solicitantul au susținut că Comisia ar fi trebuit să țină seama de deprecierea lirei turcești de 90 % în ultimii ani. Potrivit acestora, amortizarea a fost de durată.
- (76) Comisia a respins afirmația. Deprecierea lirei turcești, o monedă liber convertibilă cu un curs de schimb fluctuant, nu poate fi atribuită Turciei. În plus, ratele de schimb valutar pot urmări o anumită tendință în decursul unei anumite perioade de timp, dar această tendință se poate de asemenea, schimba în diferite perioade de timp. Stabilitatea și previzibilitatea necesare sunt, prin urmare, insuficiente pentru a constitui o modificare a circumstanțelor durabile.

4.5. Concluzie

- (77) Având în vedere aceste considerații, Comisia și-a menținut concluzia că sistemul de punere în aplicare a subvențiilor directe este caracterizat de schimbări constante ale bazei juridice, ale criteriilor de eligibilitate și ale cuantumurilor efective ale subvenționării. Chiar și în cazul în care valorile reale din 2018 diferă de estimările Comisiei, sistemul de punere în aplicare a măsurilor, de subvenționare este în continuă schimbare și, prin urmare, aceste modificări nu pot fi considerate a fi de natură durabilă. În acest context Comisia și-a menținut opinia că, reducerea subvențiilor între 2013 și 2016 a fost doar de natură temporară, cuantumurile subvențiilor pentru 2017 și 2018 fiind estimate la un nivel de subvenționare comparabil cu cel din anul 2013. În consecință și contrar afirmației formulate de solicitant Comisia a concluzionat că reducerea observată în 2016 nu poate fi considerată ca având un caracter durabil.

5. ÎNCHEIEREA REEXAMINĂRII INTERMEDIARE PARȚIALE

- (78) Pe baza concluziilor la care a ajuns Comisia cu privire la modificările survenite în punerea în aplicare a subvențiilor directe pentru producătorii de păstrăvi din Turcia și a absenței unui caracter durabil al acestor modificări, cererea pentru o reexaminare intermediară parțială a fost considerată a fi nefondată și ancheta de reexaminare intermediară parțială ar trebui, prin urmare, să fie încheiată.
- (79) Prin urmare, măsurile în vigoare, instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/309, ar trebui menținute.
- (80) Toate părțile interesate au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale, pe baza cărora s-a preconizat să se recomande încheierea anchetei. De asemenea, părților li s-a acordat un termen pentru a-și prezenta observațiile în urma respectivei comunicări. Declarațiile și observațiile au fost luate în considerare în mod corespunzător în cazurile în care acest lucru a fost justificat.

⁽¹⁾ Decretul nr. 2018/11460 privind subvențiile pentru agricultură pentru anul 2018, din 21 februarie 2018 (pus în aplicare retroactiv de la 1 ianuarie 2018).

- (81) Regulamentul este în conformitate cu avizul comitetului înființat prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Reexaminarea intermediară parțială a măsurilor compensatorii aplicabile importurilor de anumiți păstrăvi-curcubeu originari din Turcia se încheie fără modificarea nivelului măsurilor compensatorii în vigoare.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 iunie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21).

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/824 A COMISIEI

din 4 iunie 2018

de încheiere a procedurilor antidumping privind importurile de ferosiliciu originar din Egipt și Ucraina

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 alineatul (1),

întrucât:

A. DESCHIDEREA PROCEDURII

- (1) La 2 august 2017, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o anchetă antidumping privind importurile în Uniune de ferosiliciu originar din Egipt și Ucraina și a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Ancheta a fost deschisă în urma unei plângeri depuse de către Euroalliages (denumit în continuare „reclamantul”) în numele a patru producători din Uniune, și anume Ferropem, Ferroatlântica SL, OFZ și Huta Laziska SA, care reprezintă peste 90 % din producția totală de ferosiliciu de la nivelul Uniunii. Plângerea conținea probe *prima facie* care atestau existența dumpingului prejudiciabil și care au fost considerate suficiente pentru a justifica deschiderea procedurii.
- (3) Comisia a informat reclamantul, producătorii-exportatori cunoscuți din Egipt și Ucraina, importatorii și utilizatorii cunoscuți și alte părți cunoscute a fi interesate, precum și pe reprezentanții din Egipt și Ucraina cu privire la deschiderea anchetei. Părțile interesate au avut posibilitatea de a-și face cunoscute în scris punctele de vedere și de a solicita o audiere în termenul stabilit în avizul de deschidere.
- (4) În perioada decembrie 2017 – februarie 2018 au fost efectuate vizite de verificare la fața locului la locațiile a patru producători din Uniune, la producătorii-exportatori cooperanți din Egipt și, respectiv, Ucraina și la un importator afiliat cooperant din Uniune.

B. RETRAGEREA PLÂNGERII ȘI ÎNCHEIEREA PROCEDURII

- (5) Prin e-mailul din 27 februarie 2018, reclamantul a informat Comisia că își retrage plângerea.
- (6) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, procedura poate fi încheiată dacă reclamația este retrasă, cu excepția cazului în care încheierea nu ar fi în interesul Uniunii.
- (7) Ancheta nu a relevat niciun motiv care să indice că o asemenea încheiere ar fi împotriva intereselor Uniunii. Prin urmare, Comisia a considerat că prezenta anchetă ar trebui încheiată.
- (8) Părțile interesate au fost informate în consecință și li s-a acordat posibilitatea de a prezenta observații. Cu toate acestea, Comisia nu a primit nicio observație care să indice că încheierea procedurii nu ar fi în interesul Uniunii.
- (9) Prin urmare, Comisia concluzionează că procedura antidumping vizând importurile în Uniune de ferosiliciu, un feroaliaj care conține, în greutate, minimum 20 %, dar maximum 96 % siliciu și minimum 4 % fier, originar din Egipt și Ucraina ar trebui să fie încheiată fără instituirea de măsuri.
- (10) Prezenta decizie este conformă cu avizul comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ JO C 251, 2.8.2017, p. 5.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se încheie procedura antidumping vizând importurile în Uniune de ferosiliciu, un feroaliaj care conține, în greutate, minimum 20 %, dar maximum 96 % siliciu și minimum 4 % fier, originar din Egipt și Ucraina, care se încadrează în prezent la codurile NC 7202 21 00, 7202 29 10 și 7202 29 90.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 4 iunie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO